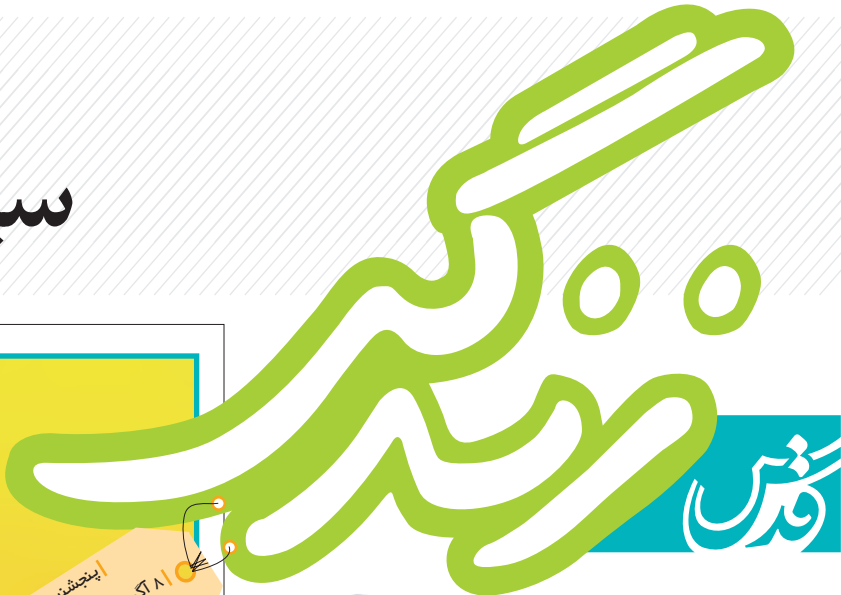

گفتگو

یادداشت

annotation@qudonline.ir
مهدی توکلیان

به حرمت قلم‌ها و قاب‌ها

چه زیبایست مرور یک سال تلاش برای یادآوری ۳۶۵ روز دل در گرو محبت و عشق به مردم محله و منطقه و شهر و استان و کشور داشتن. چه لذتی بالاتر از اینکه تمام‌نمای مردم شدن و نگاره‌گر حل مشکل‌ها بودن و چه افتخاری بالاتر که قدم‌های کوچک احساس و ارادت به یارپتان امد و در دل‌تنگ‌ترین لحظه‌ها و شادترین ثانیه‌ها همراه مردم بودن را تجربه و در کنارشان زندگی کردید.

زمانی که گروه‌ای از مشکلات همشهری‌ها با نوشته و عکس شما باز می‌شود و آنگاه که پیگیری رسانه‌ای شما خبرنگاران متعهد به ثمر می‌نشیند، آنچه از نگاهتان می‌تراود امید است و شادی و صداقت و اشتیاق.

طنین گام‌های پرتلاش و خستگی‌ناپذیرتان صریح سکوت را شکست، غبار از چهره خاطرات محله‌های قدیمی شست، بافت‌های فرسوده جان دیگری یافت، هنر گفت‌وگو و گفت‌وگو و عکس‌هایتان هویت محله‌های فراموش شده را زنده کرد و تجدید عهدی با اصالت‌های فراموش شده کرد.

همت و جدیت شما راویان قصه‌های حقیقی کوچه‌ها و محله‌ها و خیابان‌های شهر، پیوند عاطفی و قلبی مردم را با محله کار و زندگی‌شان حیاتی دگربار به‌خشید و تاریخ و فرهنگ کودکی و محله‌ها را زنده کرد. سختکوشی‌های شما خبرنگاران هنرمند، پنجره‌ای به ایوان خانه‌های قدیمی گشود، به گلدان‌های اطلسی و شمعدانی کنار حوض‌ها و پنجره‌ها سلامی دوباره داد، با هم‌محله‌ای‌ها و همشهری‌ها از ماجراها و خبرها و اتفاق‌هایی که نمی‌دانستند سخن گفت و آن‌ها را با یکدیگر آشناتر کرد. به پاس تمام تلاش‌هایتان و برای تمام تلاش‌هایی که در طول یک سال فعالیت حرفه‌ای با عشق و علاقه و بدون هیچ چشم‌اندازی از خود به یادگار گذاشته‌اید تمام شهروندان قردان قلم‌ها و قدم‌ها و قاب‌های هنرمندانه و دغدغه‌مندتان هستند و تا تاریخ این سرزمین زنده است، سهم شما در اعتلا و توسعه شهرها و کشور مانا و جوادان است. ترویج صداقت و کرامت و سخاوت در سطرهای عاشقانه‌تان سرلوحه درس زندگی شد تا بر صفحه‌های رسانه‌تان نقش ببندد و محبوب دل‌های مخاطبانتان شود.

وعده‌های بسیاری از مسئولان به همت شما به وعید تبدیل شد.

امروز که شما دلبسته فانوس معرفت و عشق به مردم هستید و شیوه مردانگی را آموختید تا محفل آرای خلوت و شلوغی محله‌ها و کوه‌های شهر باشید، نام پیام آوران و قاصدک‌های هشت سال دفاع مقدس را در ذهن‌ها و دل‌ها زنده کردید. آرزوهایتان تلاش در مسیر خدا و خدمت به خلقش در هنگامه نیازمندی‌ها ستودنی است. ضربه‌نگ گام‌هایتان برای خدمت به ساکنان شهر و کوچه‌ها و کشور همیشه ایام پرطنین و استوار باد.

زیباترین پنجره‌های امید و آرزو را در آشیانه‌های رسانه‌تان باز نگه داشتید و مشتاقانه فانوس‌های روشن زندگی و انسانی زیستن را در پیچ کوچه‌های سخت زندگی به یادگار گذاشتید تا در فراز و نشیب‌های سخت روزگار، مردم وطن را همراهی کنند.

شما، امروز دلیل آشکار مدعای محبت‌ها و مرحمت‌های مردم و مسئولان ایران اسلامی هستید و دیگر جسات هیچ دستی برای قطع کردن نهال‌هایی که با دستان شما کاشته شد قد نخواهد کشید. هدف‌همین روز از مراد تنها پنهانی است برای قردانی از همت و تلاش و غیرت و زحمت‌های شمایی که در زمره تلاشگران و دغدغه‌مندهای ایران اسلامی هستید.

منهای سیاست

میهمان نوازی از دست رفته!

محمد حامد: فیلیپ، گردشگر آلمانی که توانسته بر سرطان خود غلبه کند، با دوچرخه راه افتاده دور دنیا که بگوید سرطان چیز عجیبی نیست و می‌شود شکستش داد. این تورپیست آلمانی پس از چند روزی گشت و گذار در ایران، در کنارستود تنکابن مورد حمله هفت نفر، به نقل برخی از خبرگزاری‌ها مسمت لایفقل، قرار گرفته و به‌شدت از ناحیه صورت آسیب دیده و دچار شکستگی فک و دندان می‌شود و پس از چندین عمل جراحی روی صورتش، فعلاً دارد دوران نقاهتش را طی می‌کند. عکس منجزکننده‌ای که او از وضعیتش در اینستاگرامش منتشر کرده، هنوز دارد در رسانه‌های فرنگی دست به دست می‌چرخد و هرچه دلشان می‌خواهد در مورد ایران و ایرانی می‌گویند.

کاری هم ندارند که فیلیپ زیر آن عکس نوشته: «من نمی‌گذارم زمان فوق‌العاده‌ای را که با تمام افراد خارق‌العاده داشتیم به خاطر آزار و اذیت چند جوان تحت تأثیر قرار بگیرد. تجربه شگفت‌انگیز من از فرهنگ ایرانی تحت تأثیر کار ناشیاست چند مجرم قرار نخواهد گرفت». جالب است که این اتفاق تلخ و ناخوشایند و تکان‌دهنده در حالی رخ می‌دهد که از ابتدای امسال تاکنون این چندمین بار است که گردشگران خارجی مورد حمله اوباش قرار می‌گیرند و سال گذشته هم باندی از این زورگرایان در تهران متلاشی شد. درست است که آن هفت نفر دستگیر شده‌اند و وسایل سرقت شده از فیلیپ به او بازگردانده شده است و جمع زیادی از ایرانی‌های حاضر در صحنه زیر پست‌های اخیر فیلیپ از او دلجویی کرده‌اند، اما آیا این‌ها دردی از میهمان‌نوازی زیر سؤال رفته ایرانی‌ها در چند ماه اخیر دوا می‌کند؟ آیا خیلی از آن‌هایی را که قصد سفر به ایران داشته‌اند، دچار تردید اساسی نمی‌کند؟ با شدتی که برخی رسانه‌های خارجی مشغول بنزین ریختن روی این آتش هستند، خدا می‌داند گردشگری نوپای ایران تا کی باید تقاص مجاری «فیلیپ» را پس بدهد؟

مروری بر فیلم‌های ایرانی و خارجی با محوریت روزنامه‌نگاری و روزنامه‌نگاران

سیمای خبرنگاران در سینمای ایران

به احترام روز خبرنگار

ما منقرض نمی‌شویم!

طرح: محمود نظری / فارس

ورزش

ادعای رئیس فدراسیون

نسل طلایی تکواندو در راه است

فردا نخستین بازی تیم ملی والیبال در انتخابی المپیک ۲۰۲۰

کوبنده برابر کوبا

تیم ملی والیبال از فردا برای رسیدن به زیر تور المپیک کارش را در روسیه استارت می‌زند. مردان کولاکوویچ با اتکا به تجربه کاپیتان سعید معروف، سید محمد موسوی، میلاد عبادی پور، امیر غفور و فرهاد قائمی و تکیه به نیرو و انگیزه جوانانی مانند محمد جوادعنوی‌نژاد، علی شفیعی و...

کلایی: فقط درمسائل زیر ساختی ورزش وارد می شویم

آب پاکی شهرداری روی دست شهر خودرو

مجازآباد

چند کیلو گوشت می‌دن؟!

«روز خبرنگار» سوژه داغ فضای مجازی شده و علاوه بر خبرنگارها و روزنامه‌نگارهایی که با هشتگ #روز-خبرنگار تجربیات، گلابه‌ها و دغدغه‌هایشان را در این فضا به اشتراک می‌گذارند، کاربران فضای مجازی هم برای قدردانی از جامعه خبرنگاران، این هشتگ را در توئیتر فارسی ترد کرده‌اند. یکی از کاربران در کنایه به یک سال اینترنت رایگانی که از سوی دولت به خبرنگارها اهدا شده، نوشته است: «خبرنگاران عزیز بگن با این یک سال اینترنت رایگان چند کیلو گوشت و مرغ می‌تونن بخورن؟ چند تا مسافرت می‌تونن برن و چقدر از مشکلاتشون حل می‌شه؟»

تشکر کابوایی از رئیس

مریم کابوایی با انتشار پستی در صفحه اینستاگرام خود اقدامات اخیر قوهقضائیه در زمینه برخورد با مفسدان اقتصادی تشکر کرد. کابوایی در پست اینستاگرامی نشان می‌دهد. در ادامه نمونه‌هایی از

قضائیه) که در این مدت کوتاه با برخورد قاطعانه‌شان امید و احساس امنیت اجتماعی را در دل مردم زنده می‌کنند.

قتل عام ادبیات

در روزهای اخیر انتشار قسمتی از اشعار بهاره رهنما و لیلا اوتادی حساسی در فضای مجازی حاشیه‌ساز شده و کاربران فضای مجازی با انتشار هشتگ‌های مرتبط با نام این دو بازیگر، نشان می‌دهند. در ادامه نمونه‌هایی از پیام‌های منتشر شده توسط کاربران را می‌خوانید: «شخصاً از جامعه هنر و ادبیات و شاعرانی مانند سعدی و حافظ که نشان در گور لرزیده است، عذرخواهی می‌کنم... قطعاً کتاب شعر بهاره رهنما و لیلا اوتادی پس از حمله مغول فبیع‌ترین قتل عام در حوزه ادبیات فارسی به حساب میاد».

مشتاق صمیمیت بودند

مریم عمادی -فعال رسانه‌ای- با انتشار تصویری در کنار نخبگان فرهنگی لبنان و شهره پیرانی، همسر شهید داریوش رضایی‌نژاد در اینستاگرام نوشت: «اونچه جالب بود این بود که چیزی مثل زبان نامشترک فاصله نمی‌انداخت بینمون! بس که مشتاق صمیمیت بودند. یک اتفاق که منو شگفت‌زده کرد وقتی خانم دکتر گفتن با رهبری دیدار دارند، چنان به شمع اومدن و یهو به تکاپو افتادن که این حجم از علاقه و ارادت به رهبر یک کشور دیگه، که ولی امرشون به‌حساب میاد، برام خیلی جالب بود. همچنین اطلاعاتشون درمورد ایران و به‌خصوص شهدای ایران، با جزئیات کامل، منو متعجب کرد».

ندارند. دلپیش هم اینکه هر سال، روز خبرنگار را به آن‌هایی که فقط روزنامه‌نگار به حساب می‌آیند، غصه نداشتن روزی به نام «روزنامه‌نگار» را نخورند!

قوزی بالای قوز

لاید ذهنتان دارم که اگر قرار باشد این گزارش خدمت هم قبول دارم که این است که متعلق به دربار و غیره نبود و واقعاً اقدام به چاپ اخبار و موضوعات تقریباً فراگیر می‌کرد که لابد به درد خواندن می‌خورد. به جز این‌ها، چینی‌ها هم گویا «کانه - یوان تساپائو» را داشتند و ایتالیایی‌ها هم معتقدند که «گازتا»ی آن‌ها، نخستین روزنامه مدرن به مفهوم امروزی‌اش بوده است. با این حساب، نخستین روزنامه‌نگاران و خبرنگاران روزنامه‌ای را هم باید دست‌اندرکاران همین روزنامه و «روزنامک»‌ها بدانیم. هرچه بود، روزنامه‌ها و روزنامه‌نگاران‌شان از همان زمان پیدایش، مدعی بودند قصد دارند جهانی تازه را بنیان بگذارند که در آن خبررسانی و آگاهی، نقش بسیار مهمی دارد. همکاران چند هزار سال پیش ما خالی نبست بودند. روزنامه‌ها در آن دوران واقعاً پدیده شگفت‌آوری به حساب می‌آمدند، اما این را در خواب هم نمی‌دیدند که در مسیر تغییر دادن جهان، بعدها با شریکان و بلکه رقیبانی کردن کلفت روبه‌رو خواهند شد که کار را برایشان دشوار خواهند کرد.

روز «روزنامه‌نگار»!

بگذارید فعلاً از خیر تاریخچه جهانی روزنامه‌نگاری و خبرنگاری بگذریم و به ایران خودمان بپردازیم که تاریخش مدعی است «روزنامک» را در دوره اردشیر بابکان ابداع کرده است. راستش را بخواهید، نخستین روزنامه ایرانی به مفهوم امروزی آن یعنی «کاغذ اخبار» که ۱۸۲ سال پیش منتشر شد، از حیث ماهیت مطالب، تفاوت چندانی با «روزنامک» نداشت و بیشتر خبرهای دربار و جناب همایونی و اقدامات‌اش را بازتاب می‌داد. خبرنگار و همه کاره‌اش هم «میرزا صالح شیرازی» است که اگر اشتباه نکنم، یک بار در همین صفحه، گزارش از شخصش را نوشته‌ایم. دومین روزنامه ایران «آرژانرباز باهر» به معنی «شعاع روشنایی» بود که خبرنگاران و روزنامه‌چی‌هایش، میسیونرهای مسیحی شاغل در ارومیه بودند. یک هفته پس از «شعاع روشنایی»، فناوری روز بلعیده می‌شوند. راستش را بخواهید، آن اوایل خودمان را کمی باخته بودیم. شده بودیم همان کشتی «عن‌قرب» به گل نشسته توفان‌ها» در سربال «بدون شرح» امروز اما معتقدیم با وجود همه رقیبان دیروزی و امروزی، با همه ناقوس‌هایی که می‌گویند ناقوس مرگ روزنامه‌های کاغذی است، ما آن‌قدرها هم «دایناسورصفت» نیستیم که از فرط ناتوانی در هماهنگ شدن با تغییرات جهانی، منقرض شویم. روزنامه‌نگاری با کاغذ و روی کاغذ هنوز دارد. حتی برخی روزنامه‌نگاران، تفاوتی میان خبرنگار و روزنامه‌نگار وجود نداشت و همان فردی که خبر تهیه می‌کرد، خودش موظف به تنظیم آن و نوشتن مقاله و تحلیل هم بود. به مرور و با وسعت گرفتن دامنه روزنامه‌نگاری، این دو مفهوم از یکدیگر متمایز شده و هر کدام هم تعریف خاصی برای خودشان پیدا کردند. با وجود این، مخاطبان زیاد به این جنبه تخصصی ماجرا کاری نداشتند و هنوز هم

بند ناف ما

خیلی‌ها گفتند این تو بمبیری، از آن تو بمبیری‌ها نیست! گفتند فضای مجازی و تغییر ماهیت خبر و خبررسانی، مانند پیدایش تلویزیون و رادیو نیستند که نتوانند دکان روزنامه‌نگاری را تخته کنند. گفتند این بار، روزنامه‌های کاغذی جان سالم به در نمی‌برند و به‌زودی توسط اژدهای پیام‌رسان‌های اجتماعی و فناوری روز بلعیده می‌شوند. راستش را بخواهید، آن اوایل خودمان را کمی باخته بودیم. شده بودیم همان کشتی «عن‌قرب» به گل نشسته توفان‌ها» در سربال «بدون شرح» امروز اما معتقدیم با وجود همه رقیبان دیروزی و امروزی، با همه ناقوس‌هایی که می‌گویند ناقوس مرگ روزنامه‌های کاغذی است، ما آن‌قدرها هم «دایناسورصفت» نیستیم که از فرط ناتوانی در هماهنگ شدن با تغییرات جهانی، منقرض شویم. روزنامه‌نگاری با کاغذ و روی کاغذ هنوز دارد. حتی برخی روزنامه‌نگاران، تفاوتی میان خبرنگار و روزنامه‌نگار وجود نداشت و همان فردی که خبر تهیه می‌کرد، خودش موظف به تنظیم آن و نوشتن مقاله و تحلیل هم بود. به مرور و با وسعت گرفتن دامنه روزنامه‌نگاری، این دو مفهوم از یکدیگر متمایز شده و هر کدام هم تعریف خاصی برای خودشان پیدا کردند. با وجود این، مخاطبان زیاد به این جنبه تخصصی ماجرا کاری نداشتند و هنوز هم

روزنامک ایرانی

روزنامه‌ای که امروز اگر فرصت کنید، آن را به دست می‌گیرید، ورق می‌زنید، می‌خوانید و بعد آن را لوله کرده، برای پراندن مگس‌های مزاحم خواب عصرگاهی استفاده می‌کنید، با هزار زحمت و بدبختی و پیشینهای عجیب و غریب به دست شما رسیده است. اگر «کنادپونا» که در زمان حکومت ژولیوس سزار در شهر رم چاپ می‌شد و همچنین «روزنامک» با موضوعیت فعالیت‌های انجام شده دربار، دولت و موبدان را که در دوره اردشیر بابکان

فهرست خبرنگاران

فرهنگ و هنر

پنجشنبه ۱۷ مرداد ۱۳۹۸

۱۲ ۶ ذی الحجه ۱۴۴۰ | ۸ آگوست ۲۰۱۹ | **سال سی و دوم** | **شماره ۹۰۳۴** |

خبر

یک نویسنده مطرح کرد

سینمای دفاع مقدس در شخصیت‌پردازی

از داستان جلوتر است

خدیجه زمانیان: یک نویسنده دفاع‌مقدس شخصیت‌پردازی سیاه و سفید را مهم‌ترین آسیب داستان‌های دفاع مقدس عنوان کرد.

محمد خسروی راد گفت: شرح و

توصیف همه جوانب زندگی در رمان‌های دفاع مقدس فراموش شده برای همین است که همیشه در این داستان‌ها تعدادی آدم خوب و تعدادی

آدم بد وجود دارند.

نویسنده رمان «نقل گیتی» افزود: در تعریف داستان گفته شده تقابل خیر و شر و براساس همین تعریف معمولاً نویسنده‌ها آدم‌های سفید و سیاهی می‌سازند که به جان هم بیفتند در حالی که آن خیر و شر می‌تواند در وجود یک نفر باشد.

به باور خسروی راد، آدمیزاد می‌تواند لحظاتی خوب و لحظاتی بد باشد این ویژگی در مورد رزمنده‌هاهم صدق می‌کند در حالی که نویسنده‌های دفاع مقدس همیشه شخصیت رزمنده‌ها را سفید و خاص پرداخت کرده‌اند البته این نگاه با گذشتن زمان تلطیف شده و ما شخصیت خاکستری هم در داستان‌های اخیر دفاع مقدس می‌بینیم.

نویسنده کتاب «فریاد در تاکستان» با بیان اینکه نمی‌توان در مورد شخصیت‌ها به قطعیت رسید، توضیح داد: نویسنده‌ای ماننده‌ارپیش بل شخصیت‌های داستان‌های جنگی‌اش را به گونه‌ای خلق می‌کند که مخاطب می‌تواند با شخصیت همدات پنداری کند و به او نزدیک شود.

شخصیت‌های او مایه ای بیرونی دارند و تجارب آدم‌های دور و بر را

می‌توان در این شخصیت‌ها دید. خلق این نوع شخصیت‌ها در داستان دفاع مقدس کمتر دیده می‌شود. البته سینما از این حیث یک گام

جلوتر است.

به گفته خسروی راد، نویسنده‌گانی که به تاریخ شفاهی جنگ می‌پردازند باید تلاش کنند شخصیت‌ها را به واقعیت نزدیک کنند و آن‌ها را همان طور که هستند، توصیف کنند نه اینکه شخصیت دست نیافتنی بسازند که نه مورد پذیرش جامعه است و نه خود نویسنده.

واکنش معاون سیما

به رفتن «مزدک میرزایی» از ایران

فارس: معاون سیما گفت: کاری که «مزدک میرزایی» انجام داد یک اشتباه راهبردی بود و به هیچ وجه به صلاح نبود اما اگر تصمیم به برگشت داشته باشد، شرایط کاری برای او مهیاست. سید مرتضی میرباقری گفت: کاری که آقای مزدک میرزایی انجام دادند نه اتفاق عام و نه اتفاق حرفه‌ای است.

وی تأکید کرد: ما متأسفیم که ایشان رفته ولی واقعاً رفتن ایشان دلیل نبودن کار اساسی در حوزه ورزش نیست. این یک اشتباه راهبردی است که آقای میرزایی مرتکب شد و به هیچ وجه به صلاح نبود که ایشان چنین تصمیمی بگیرد آن هم در شبکه‌ای که

عنادش با مردم ایران روشن است. کسی که می‌خواهد تفکر واهبیت و برستان سعودی را ترویج کند این از فهم کم سیاسی ایشان است

به خاطر اینکه اصولاً آدم سیاسی نبوده است.

معاون سیما اظهارداشت: ما علاقه‌مند هستیم که مزدک میرزایی سر کارش برگردد و شرایط کاری هم کاملاً برای ایشان فراهم است.

«سید کمال طباطبایی»

تهیه‌کننده سینما و تلویزیون درگذشت

وی صبح دیروز در ۵۹ سالگی

بر اثر ایست قلبی در بیمارستان طالقانی تهران درگذشت.

چهار سال پیش «علی» فرزند این تهیه‌کننده که بازیگر سینما و تلویزیون بود، نیز بر اثر ایست قلبی درگذشت.

طباطبایی تهیه‌کنندگی مجموعه‌هایی نظیر «کاکتوس»، «بچه‌های نسبت بد» و «شب عید» را انجام داده بود و نخستین سریال شبکه نمایش خانگی با نام «قلب یخی» نیز به تهیه‌کنندگی وی تولید شده بود. «مرد آفتابی»، «عزیز من کوک نیستم»، «سالاد فصل»، «شب»، «فرار بزرگ»، «هر شب تنهایی»، «توقیف اجباری» و ... از جمله آثار سینمایی این تهیه‌کننده به شمار می‌آیند.

پیشکسوت صنعت چاپ کشور درگذشت

با تأیید این خبر به ایسنا، گفت: پدرم ساعت ۴ صبح چهارشنبه ۱۶ مرداد بر اثر ضربه مغزی از دنیا رفت.

وی در ادامه اظهار کرد: پدرم متولد سال ۱۳۱۸ در تهران بود و از ۱۹ سالگی به حرفه چاپ در بازار مشغول شد. در مدت زمان کوتاهی پس از فعالیت در این حوزه، چاپخانه کارون را راه‌اندازی کرد. سال ۱۳۵۴ ساواک رژیم پهلوی به دلیل مبارزات سیاسی این چاپخانه را پلمب کرد. در مدت دو سال تعطیلی چاپخانه، پدرم در فروش‌فروشی پدرش کار می‌کرد اما به خاطر عشق به کار چاپخانه، نتوانست دوام بیاورد و در سال ۱۳۵۶ چاپخانه «پیغام امروز» را راه‌اندازی کرد.

محمد کلاری از سال ۱۳۵۰ عضو اتحادیه چاپخانه‌داران تهران شد و به صورت مستمر تا سال ۱۳۹۲ عضو هیئت‌مدیره این اتحادیه بود. در طول این سال‌ها ۲۴ سال به عنوان رئیس اتحادیه چاپخانه‌داران تهران مشغول فعالیت بود. ساختمان اتحادیه از یادگاری‌های اوست. وی نخستین قراردادهای خارجی برای صنف را گرفت و مبتکر تشکیل شرکت تعاونی سراسری چاپخانه‌داران ایران بود.

مروری بر فیلم‌های ایرانی و خارجی با محوریت روزنامه‌نگاری و روزنامه‌نگاران

سیمای خبرنگاران در سینمای ایران

«قرمز» فیلمی ترازیک به کارگردانی فریدون جبرانی است که در حاشیه داستان اصلی، زوج خبرنگاری درگیر پرونده دادگاه شخصیت‌های داستان شده و اهمیت ماجرا برایشان از دایره کار فراتر رفته و در روند پرونده تأثیرگذار می‌شوند. یکی از نکات مهم درباره «قرمز»، این است که دقیقاً فیلم براساس یک داستان واقعی ساخته شده و شاید بتوان آن را جزو معدود آثاری دانست که کاملاً از بطن یک خبر در صفحه حوادث خلق شده و این یکی از امتیازات مهم این فیلم است.

«قرمز» یکی از مهم‌ترین آثار دهه ۷۰سینما است، اما با وجود اینکه جبرانی خود از دنیای مطبوعات و روزنامه نگاری قدم به عالم فیلمسازی گذاشته،شخصیت روزنامه‌نگاران فیلمش بیشتر در دست و پای کاراکترهای اصلی هستند و سرک کشیدن‌های گاه و بی‌گاهشان در زندگی زن و مرد فیلم گاهی آزاردهنده می‌شود.

«خانه کاغذی روی پرده تیره‌ای

«پارتی» به کارگردانی سامان مقدم داستان خبرنگاران و روزنامه‌نگاران است که بر اثر چاپ مطلبی در نشریه خود به زندان می‌افتد و این امر موجب می‌شود که دوستان نزدیکش به تکاپوی آزاد کردن او بیفتند. فیلمی که شاید تا حدودی بتواند آن را در نشان دادن دغدغه‌های این حرفه موفق دانست. «یک روز خصوصی» به کارگردانی همايون اسعدیان هم داستان خبرنگاری را روایت می‌کند که به دلیل مشکلات مالی بر سر دوراهی یک انتخاب در شغلش قرار می‌گیرد. روزنامه نگار فیلم را در سکانس‌های زیادی در تحریریه می‌بینیم، اما آنچه در این فیلم به نمایش درآمده با دنیای واقعی که ما با آن سرو کار داریم، بیگانه است.

«خانه کاغذی» ساخته مهدی صباغزاده نیز داستان پدر و دختر روزنامه‌نگاری را روایت می‌کند که همیای هم کار می‌کنند و هیچ‌کدام به خاطر دیگری ازدواج نکرده‌اند. دختر در یک نشریه کار می‌کند و پدر هم بعد از مدتی دوباره دست به قلم می‌شود.

تقریباً در اغلب این فیلم‌ها جان کلام درباره خبرنگاران و روزنامه نگاران عنوان نشده و یک تصویر کلیشه‌ای و بعضاً دور از واقعیت از آن‌ها به

برش

قطعاََ فیلم‌های بی‌شماری هستند که در ژانر بیوگرافی و داستان زندگی افراد مشهوری ساخته شده و این باره، فیلم «پست» به کارگردانی استیون اسپیلبرگ است که به پنهن کارِ چهار رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا می‌پردازد. نخستین رئیس زن واشنگتن و پست و سردبیر این روزنامه وارد نبردِ بی‌سابقه بین خبرگزاری‌ها و سران دولتی می‌شوند تا اسناد مهمی از پنتاگون را افشا کنند.

البته به جز این فهرست، قطعاً فیلم‌های بی‌شماری هستند که در ژانر بیوگرافی و داستان زندگی افراد مشهوری ساخته شدند که سر نوشت آن‌ها با ماجرای عجیبی گره خورده و معمای آن با حضور خبرنگاری که به دنبال یافتن واقعیت و کشف حقیقت است، گشوده می‌شود. حتی در ژانر کمدی هم از این دست فیلم‌ها بسیار است که نمونه بارز آن فیلم «مصاحبه» به کارگردانی اوان گلدبرگ است که در سال ۲۰۱۴ اکران شد. داستان فیلم درباره خبرنگاری است که پس از گذاشتن یک قرار مصاحبه با کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، توسط سازمان سسیا آموزش می‌بیند تا او را ترور کند. این فیلم مورد انتقاد شدید کره‌شمالی قرار گرفت و منجر به انتشار بیانیه‌ای توسط کمیسیون دفاع ملی کره شمالی در محکوم کردن این فیلم و دولت آمریکا شد. حتی کمپانی سونی پیکچرز مورد حمله وسیع هرکها قرار گرفت و در نهایت فیلم با محدودیت اکران روبه‌رو و در برخی نقاط دنیا نمایش آن لغو شد.

«خبرنگار یا مزاح‌گام و بی‌گاه

هر چقدر در سینمای دنیا به حضور خبرنگاران و ظرفیت آنان در خلق داستان‌های دراماتیک توجه شده، اما سینمای ایران کمترین بهره را از چنین ظرفیتی برده است. در اغلب فیلم‌هایی که روزنامه‌نگار یا خبرنگاری حضور داشته، وجود او محدود به مزاحمت‌های گاه و بی‌گاه بوده و متأسفانه وجهه تلاشگر و روحیه حقیقت‌طلبی او به حاشیه رانده شده و بیشتر او را در کسوت فردی مزاحم و پسرپر و صدا تصویر کرده‌اند. نمونه بارز آن حضور آزاردهنده خبرنگاران در فیلم «هامون» اثر مشهور داریوش مهرجویی یا مساجت‌های گاه

صبا کریمی:

جهان هر جاصحیت از جنجال و رسوایی، درز اطلاعات محرمانه و اتفاقات پشت پرده مطرح شده حتماً پای خبرنگار یا گروهی از روزنامه‌نگاران هم در میان بوده است، البته این واقعیت را هم نمی‌توان کتمان کرد که روزنامه‌نگاران نقش مهم و حیاتی در برخی مقاطع تاریخی و اتفاقات سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و ورزشی داشته‌اند و چندان عجیب و دور از ذهن نیست که فیلمسازان مطرح دنیا سراغ چنین سسوزه‌های پرکنش و چالش‌برانگیزی بروند؛ چه بسا مشهورترین فیلمسازان جهان از اهمیت این موضوع و میزان جذابیت آن برای مخاطبان آگاه بوده‌اند و اتفاقاً نتیجه کارشان هم نشان از همین درایت دارد و در نهایت منجر به خلق آثاری ماندگار در سینما شده است.

نگاهی به آثار کلاسیک و معاصر سینمای جهان فهرستی افزون بر دهه‌ها فیلم درخشان و ماندگار با محوریت خبرنگاران و روزنامه‌نگاران را پیش روی ما قرار می‌دهد که موفق شده‌اند جوایز بسیاری از جمله اسکار و دیگر رخدادهای مهم سینمایی را از آن خود کنند.

به گواه بسیاری از منتقدان سینمای جهان یکی از بهترین فیلم‌هایی که با محوریت خبرنگاران ساخته شده «نام مردان رئیس‌جمهور» محصول ۱۹۷۶ به کارگردانی آلن جی پاکولا است. این فیلم درباره تقلب انتخاباتی است که در زمان ریچارد نیکسون به رسوایی واثریت مشهور شد و استعفاي نیکسون را از ریاست جمهوری آمریکا در پی داشت. این فیلم نامزد هشت جایزه اسکار بود که چهار جایزه آن را دریافت کرد.

از فیلم‌های قدیمی‌تر می‌توان به «منشی همه کاره او» به کارگردانی هالوارد هاکس اشاره کرد که به زندگی والتر برنز یک روزنامه‌نگار حرفه‌ای و اتفاقات زندگی کاری‌اش می‌پردازد. همچنین «هشپهری کین» به کارگردانی اورسن ولز یکی‌دیگر از آثار شاخصی در این زمینه و درباره زندگی چارلز فاستر کین غول ثروتمند روزنامه‌دار است. نمونه‌های درخشان دیگری از این دست آثار نیز وجود دارد که به اختصار در ادامه به آن‌ها اشاره خواهیم کرد: فیلم معروف «تک‌خال در جفره» به کارگردانی بیلی وایلدر درباره روزنامه‌نگاری بدبین است که همه چیزش را از دست داده و قصد دارد دوباره به شغل پیشینیش در روزنامه‌های بزرگ بازگردد. این فیلم از مهم‌ترین آثار ساخته شده با محوریت روزنامه‌نگاران است.

«فیلم‌های افشاگرانه

فیلم «شبکه» به کارگردانی سیدنی لومت داستان تشکیلات یک شبکه تلویزیونی را روایت می‌کند و به تأثیرات تلویزیون در جامعه و نقد نظام سرمایه‌داری آمریکا می‌پردازد. «میدان‌های کنتار» به کارگردانی رولند جافه، داستان خبرنگار نیویورک تایمز را بازگو می‌کند که او را مخفیانه به شهری می‌برند و در کنار دیگر روزنامه‌نگاران خارجی به یک اردوگاه جنگلی منتقل شده و شاهد اعدام عدای از اسیران هستند. «اخبار تلویزیون» به کارگردانی جیمز آل، نگاهی عمیق به کسب و کار خبررسانی دارد. «شب بخیر و موفق باشید» به کارگردانی جرج کلونی درباره گزارشگر شبکه سی. بی. اس و کشمکش‌های او با جوزف مکارتی، سناتور ایالت ویسکانسین را در سال ۱۹۵۲ روایت می‌کند.

«اسپات لایت» به کارگردانی توماس مک‌کارتی داستان یکی از قدیمی‌ترین گروه‌های

«چهره خبر».....

احسان عبدی‌پور:

مدیران تلویزیون

آماری کار می‌کنند

فرهنگ و هنر/ زهره کهندل:

سینما درباره اینکه چرا امروز تلویزیون از فیلمسازان خوب خالی شده در حالی که در دهه‌های پیش، بهترین اثر یک فیلمساز در کارنامه کاری‌اش، سریال‌هایی بوده که برای تلویزیون ساخته است، گفت: اکنون بدترین کارهایشان، سریال‌های تلویزیونی است.

وی افزود: در این سال‌ها هر فیلمسازی از سینما به تلویزیون رفته، ضعیف‌ترین کارش را ساخته است چون سطح و شرایط کار کردن در سینما متفاوت و ناگهان وارد کوچه تنگی همچون تلویزیون

تلویزیون

آخر هفته با جعبه جادویی

ردپای خبرنگاران در فیلم‌های سینمایی این هفته

فردا نیز فیلم‌های سینمایی «بروده شده ۳، به کارگردانی الیور مگنانو ساعت ۱۰ دقیقه بامداد و فیلم سینمایی «وصل نیکان» به کارگردانی ابراهیم حاتمی کیا ساعت ۱۴:۳۰ از شبکه سه سیما پخش می‌شوند.

فیلم سینمایی «خبرنگار خارجی» به کارگردانی آلفرد هیچاک ساعت ۱۰:۳۰ و همچنین فیلم سینمایی «تولد یک پروانه» به کارگردانی مجتبی راعی، امروز ساعت ۲۱ از شبکه چهار سیما روی آنتن می‌روند. فردا فیلم سینمایی «جادیه» به کارگردانی آلفونسو کوارون، ساعت ۲۱ از شبکه چهار روی آنتن می‌رود. همچنین فیلم سینمایی «خداحافظ بوفانا» به کارگردانی بیل آگوست، فردا ساعت ۱۰ و فیلم سینمایی «به وقت شام» به کارگردانی ابراهیم حاتمی کیا ساعت ۱۷ از شبکه افق پخش خواهند شد.

می‌شوند که دستشان خیلی جاها بسته است. این کارگردان خاطرنشان کرد: یک جور سهل‌انگاری در تلویزیون وجود دارد، مدیران سازمان آماری کار می‌کنند و پول کمی هم دارند. گاهی هم توجهیات سطحی دارند که با چند تا باکس آگهی در یک سریال، حتی اگر آن سریال خیلی ضعیف باشد، پولش درمی‌آید.

مدیران تلویزیون می‌گویند طبق آمارهایشان ضعیف‌ترین سریال تلویزیون هم از یک برنامه تاگ شک، مخاطب بیشتری دارد. به باور او، مدیران سازمان صدا و سیما، ماشین حسابی با قضیه محتوا در تولید برنامه‌های تلویزیونی برخورد می‌کنند و بیشتر به آمارها رجوع می‌کنند تا اتفاقات و جریانات اثرگذار.

کریمی صارمی:

نوجوانان باید ادبیات و هنر را با هم پیوند دهند

ساعت ۹ تا ۱۸ در مرکز آفرینش‌های فرهنگی‌هنری کانون پرورش فکری در تهران پذیرای عموم علاقه‌مندان است. همچنین همزمان با برپایی این نمایشگاه، نمایندگان انجمن عکاسی کانون از ۲۰ استان نیز در دوره آموزشی روزانه شرکت کردند و در دومین روز از این دوره، نمایندگان انجمن در قالب کارگاه عملی با اصول و ویژگی‌های عکاسی با تلفن همراه، خیال‌پردازی و تصورات خیالی در تولید یک عکس، الهام گرفتن از شعرهای قیصر امین‌پور، تمرین نوشتن با موضوع‌هایی از قبیل تهران، تابستان، گرما، ترافیک، عشق آشنا شدند و در ادامه به شکل عملی در پارک لاله تهران عکاسی کردند.